

የ2ኛ የጴጥሮስ መልዕክት

የጥናት መምሪያና ማብራሪያ

በ የሕይወት እንጀራ አገልግሎት ተጽፎ የተዘጋጀ

እንኳን ወደዚህ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት መመሪያ በደንና መጡ!

ይህ መጽሐፍ የሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስን ሁለተኛ መልእክት ጥልቀትና ምስጢር በቀላሉ ለመረዳት እንዲቻል ተደርጎ የተዘጋጀ መንፈሳዊ ስንቅ ነው። ጴጥሮስ ይህን መልእክት ሲጽፍ በሞት ጥላ መካከል ሆኖ ለነገይቱ ቤተክርስቲያን ታላቅ አደራን ለማስቀመጥ ነበር። ልክ አንድ ታላቅ አባት ከዚህ ዓለም ከመለየቱ በፊት ለልጆቹ የሚተወው ውድ መመሪያ፣ ይህ ጥናትም በእምነት ውስጥ እንዴት ጸንተን እንደምንቆምና ከመንገዳችን የሚያስቱንን የሐሰት ትምህርቶች እንዴት እንደምንለይ የሚያስተምር ብርሃን ነው።

በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የምናገኘው ትልቁ ቁምነገር በእግዚአብሔር ጸጋና እውቀት ማደግን ነው። ዓለማችን በሐሰት ወሬዎችና በጥርጣሬ ደመና በተዋጠችበት በዚህ ዘመን፣ የእግዚአብሔር ቃል ብቻ እንደ ንጋት ኮከብ በልባችን ሊበራ ይገባዋል። ጥናቱ በምዕራፍ ተከፋፍሎ የታሪክ ዳራውን፣ የቃላቱን ትርጉም እና ለሕይወታችን የሚሆነውን መንፈሳዊ ትምህርት አዋህዶ ይዟል። ልክ አንድ መርከብ በማዕበል ውስጥ እንዳትሰምጥ መልሕቅ እንደሚያስፈልጋት ሁሉ፣ እኛም በዚህ ዓለም ስንኖር ይህ የሐዋርያው ቃል እንደ መልሕቅ ሆኖ በእውነት ላይ ያጸናናል።

ለግል ጥናት፣ ለቤተሰብ አምልኮ ወይም በቡድን ለሚደረግ የቃል ውይይት እንዲመች ተደርጎ የተዘጋጀው ይህ መጽሐፍ፣ እውነትን ለሚጠመና ነፃነትን ለሚናፍቁ ሁሉ የተበረከተ ነጻ ስጦታ ነው። ቃሉን ስታጠኑ የጌታ ጸጋ በልባችሁ ይብራ፤ መንፈስ ቅዱስ ደግሞ ከእውነት ወደ እውነት እየመራችሁ ለክብሩ ያብቃችሁ።

ስለ አገልግሎታችን፦ የሕይወት እንጀራ አገልግሎት የእግዚአብሔርን ቃል እውነት ሁሉም ሰው ሊረዳው በሚችል ቀላልና ማራኪ አቀራረብ ለማድረስ የሚሠራ የወንጌል አገልግሎት ነው።

በነጻ የተሰጠ! ለሽያጭ የማይውል!!!

የ2ኛ የጸጥታ መልዕክት

የጥናት መመሪያና ማብራሪያ

አማርኛ
Ethiopia

Copyright © 2026, የቅጂ መብት ባለቤት፡- © 2026 የሕይወት እንጀራ አገልግሎት (Yehiwot Enjera Ministry) የአጠቃቀም ፈቃድ፡- ይህ የጥናት መጽሐፍ የእግዚአብሔር ቃል ለሁሉም በነጻ እንዲደርስ ታስቦ የተዘጋጀ ነው። በመሆኑም የሚከተሉትን መመሪያዎች በመከተል በነጻነት መጠቀም ይቻላል፡- የምንጭ ምስክርነት፡- ይህንን ጽሑፍ በማንኛውም መድረክ ሲጠቀሙ ወይም ሲያሰራጩ የይዘቱን ምንጭ (የሕይወት እንጀራ አገልግሎት) መጥቀስ ይኖርብዎታል። ለሽያጭ ያልቀረበ፡- ይህንን የጥናት መጽሐፍ ለማንኛውም ዓይነት የንግድ ሥራ ወይም ገቢ ለማግኘት መጠቀም በጥብቅ የተከለከለ ነው። ይዘቱን አለመለወጥ፡- የመጽሐፉን ይዘት ሳይለውጡ፣ ሳይጨምሩ ወይም ሳይቀንሱ እንዳለ ለሌሎች ማጋራት፣ ፕሪንት ማድረግና አባዝቶ ማሰራጨት ይቻላል። "...በነጻ የተቀበላችሁትንም በነጻ ስጡ።" (ማቴ 10፡8) በሚለው መለኮታዊ መመሪያ መሠረት፣ ይህ የጥናት መመሪያ ለወንጌል አገልግሎትና ለቅዱሳን መታነጽ በነጻ እንዲሰጥ ተፈቅዷል።

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

You may not use this work for commercial purposes. You may adapt and add to this work. You must keep the copyright and credits for authors, illustrators, etc.

የ2ኛ የጴጥሮስ መልእክት ጥልቅ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት፡ የታሪክ፣ የዳራ እና የሥነ-መለኮት ትንተና

በአዲስ ኪዳን መጻሕፍት መካከል የ2ኛ የጴጥሮስ መልእክት እጅግ ጥልቅና ዘርፈ ብዙ ውይይቶችን የሚጋብዝ፣ በሥነ-መለኮታዊ ይዘቱ የበለጸገ እና በታሪካዊ አመጣጡ ላይ ከፍተኛ የምሁራን ትኩረት ያረፈበት መጽሐፍ ነው። ይህ ጥናት በመጽሐፉ ውስጥ የሚገኙትን እውነቶች ከመሰረታዊ ታሪካዊ ዳራ ጀምሮ እስከ ጥልቅ ሥነ-መለኮታዊ አንድምታዎች ድረስ በዝርዝር ለመተንተን ያለመ ሲሆን፣ ለቤተክርስቲያን መሪዎች፣ ለነቀፌታ መላሾች (Apologists) እና ለማንኛውም የመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪ እንደ አጋዥ ግብአት ሆኖ እንዲያገለግል ተሰናድቷል። የመልእክቱ ዋና ዓላማ አማኞች በክርስቶስ እውቀት እንዲያድጉ ማበረታታት፣ በቤተክርስቲያን ውስጥ የሚነሱ ሐሰተኞችን መለየትና መቃወም እንዲሁም የጌታን ዳግም ምጽዓት እርግጠኝነት በተስፋ እንዲጠባበቁ ማሳሰብ ነው።

ታሪካዊ ዳራ እና ሥነ-ጽሑፋዊ ባህርያት

የ2ኛ የጴጥሮስ መልእክት ጸሐፊ ራሱን "የኢየሱስ ክርስቶስ ባሪያና ሐዋርያ ስምዖን ጴጥሮስ" ብሎ በማስተዋወቅ ስራውን ይጀምራል። ይህ ራስን የመግለጫ መንገድ በሐዋርያት ሥራ 15:14 ላይ ያዕቆብ ጴጥሮስን ለመጥራት ከተጠቀመበት "ስምዖን" (Symeon) ከሚለው የዕብራይስጥ ቅርጽ ጋር መመሳሰሉ፣ መልእክቱ ከጴጥሮስ ጋር ያለውን ቀጥተኛ ግንኙነት ያጠናክራል ። በምሁራን ዘንድ የመጽሐፉ ጸሐፊነት ላይ ሰፊ ክርክር ቢኖርም፣ ወግ አጥባቂ ምሁራን ጴጥሮስ በ64-68 ዓ.ም. ባለው ጊዜ ውስጥ፣ በሮም ንጉሥ ኔሮን ዘመን በሰማዕትነት ከመሞቱ ቀደም ብሎ እንደጻፈው ይስማማሉ። ጸሐፊው የሞቱ ሰዓት እንደቀረበ መግለጹ (1:14) መልእክቱን እንደ አንድ የመጨረሻ ኑዛዜ (Farewell Discourse or Testament) ያደርገዋል።

የሁለተኛው የጴጥሮስ መልእክት ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስ በሮም እስር ቤት ሆኖ ሕይወቱ በሰማዕትነት ከመጠናቀቁ ጥቂት ቀደም ብሎ ማለትም በ64 እና በ68 ዓ.ም. መካከል ለምእመናን ያስተላለፈው ታላቅ የኑዛዜና የምክር ደብዳቤ ነው።

ምንም እንኳ አንዳንድ ተቺዎች የተጻፈበትን ዘመን እስከ 150 ዓ.ም. ቢያደርሱትም መልእክቱ በትንሿ እስያ ለሚገኙና የመጀመሪያውን መልእክት ለተቀበሉ አማኞች የተላከ ጥልቅ የሆነ የሐዋርያዊ አደራ መግለጫ ነው። ጴጥሮስ ይህን መልእክት ልክ አንድ አባት ለልጆቹ እንደሚተው የመጨረሻ ኑዛዜ አድርጎ የጻፈው በወቅቱ ቤተክርስቲያንን ይፈትኑ የነበሩ የሐሰት ትምህርቶችን በጽኑ ለመቃወም ሲሆን ዋና ዓላማውም አማኞች በክርስቶስ በሚገኝ እውነተኛ መንፈሳዊ እውቀት እያደጉ እንዲሄዱና ከጥፋት መንገድ እንዲጠበቁ ለማበረታታት ነው ። ይህ የሥነ-ጽሑፍ ዘውጉ "የመጨረሻ ኑዛዜ" (Testament) በመሆኑ በውስጡ የያዘው ምክር ለተደራሲያኑ እንደ ብርሃን የሚያበራና ከመንገዳቸው እንዳይወጡ የሚጠብቅ ልዩ አደራ ሆኖ ያገለግላል።

ይህ መልእክት ከ1ኛ የጴጥሮስ መልእክት ጋር ሲነጻጸር በቋንቋው እና በያዘው ጭብጥ ላይ ልዩነቶች ይታያበታል ። 1ኛ ጴጥሮስ በውጭ ለሚነሳ ስደት እና መከራ ትኩረት ሲሰጥ፣ 2ኛ ጴጥሮስ ደግሞ በውስጥ ለሚነሳ የሐሰት ትምህርት እና የሥነ-ምግባር ብልሽት ትኩረት ይሰጣል ። የቋንቋ ልዩነቱንም በተመለከተ፣ 1ኛ ጴጥሮስ በሲልፎፕስ (Silvanus) እገዛ የተጻፈ ሲሆን፣ 2ኛ ጴጥሮስ ግን ጴጥሮስ ራሱ በቀጥታ ወይም በሌላ ጸሐፊ አማካኝነት የጻፈው ሊሆን እንደሚችል ይገመታል ። መጽሐፉ ከይሁዳ መልእክት ጋር ያለው ትልቅ መመሳሰልም ሌላኛው የምርምር አጀንዳ ሲሆን፣ አብዛኞቹ ምሁራን ጴጥሮስ የይሁዳን መልእክት እንደ ግብአት ተጠቅሞበታል የሚለውን ሃሳብ ይደግፋሉ ።

ምዕራፍ 1: በመለኮታዊ ተስፋዎች እና በባሕርይ ግንባታ ማደግ

የመልእክቱ መግቢያና የጋራ እምነት (1:1-2)

ምልከታ እና ትርጓሜ

የዚህ ታላቅ መልእክት መጀመሪያ የሚጀምረው በጸሐፊው ማንነትና ለተቀባዮቹ በሚሰጠው እውቅና ላይ ነው። ሐዋርያው ጴጥሮስ ራሱን "ስምዖን ጴጥሮስ" ብሎ ሲጠራ የቀድሞ ማንነቱንና በክርስቶስ ያገኘውን ኦዲስ ማንነት በአንድ ላይ አዋህዶ እናገኘዋለን። እርሱ ራሱን የኢየሱስ ክርስቶስ "ባሪያና ሐዋርያ" አድርጎ ያቀርባል። "ባሪያ" የሚለው ቃል ፍጹም ተገዥነቱንና ትሕትናውን ሲገልጽ "ሐዋርያ" የሚለው ደግሞ ከጌታ የተቀበለውን ሥልጣንና ተልእኮ ያሳያል። እዚህ ጋር የምንማረው ትልቅ ቁምነገር ቢኖር በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ያለን መንፈሳዊ ሥልጣን ከመታዘዝ መንፈስ ጋር ተቀናጅቶ መሄድ እንዳለበት ነው።

ጴጥሮስ መልእክቱን የሚጽፍላቸው ሰዎች "እንደ እኛ ያለ የከበረ እምነትን" ያገኙ መሆናቸውን ይገልጻል። ይህ "የከበረ እምነት" (Precious Faith) ተብሎ የተጠራው በራሳችን ጥረት የመጣ ሳይሆን በአምላካችንና በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጽድቅ የተገኘ ስጦታ ነው። ይህ እምነት ለሐዋርያት የተሰጠውና ለተራው ምእመን የተሰጠው እኩል ዋጋ ያለው መሆኑን ማወቁ እጅግ ያስደንቃል። አንድ ትልቅ አልማዝ በአንድ ንጉሥ እጅ ቢኖርና ያው አልማዝ በአንድ ድሃ እጅ ቢገኝ ዋጋው እንደማይለወጥ ሁሉ የእኛም እምነት ዋጋው የሚለካው በእምነቱ ባለቤት በክርስቶስ እንጂ በእኛ ማንነት አይደለም። ስለዚህ ማንም አማኝ ከሌለው እንደሚያንስ ሊሰማው አይገባም፤ ሁላችንም በክርስቶስ ፊት እኩል የከበረ ሀብት ባለቤቶች ነን።

በመጨረሻም ሐዋርያው ጸጋና ሰላም በብዛት እንዲበዛላቸው ይመኛል። ይህ በረከት የሚገኘው ግን ዝም ብሎ ሳይሆን "በእግዚአብሔርና በጌታችን በኢየሱስ እውቀት" በኩል እንደሆነ ይነግረናል። እዚህ ጋር የተጠቀሰው እውቀት (Epignosis) ስለ እግዚአብሔር መረጃ ማወቅን ብቻ ሳይሆን ከእርሱ ጋር ያለንን ጥልቅና የግል ግንኙነት የሚያመለክት ነው።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ጴጥሮስ ራሱን “ባሪያ” እና “ሐዋርያ” ብሎ መጥራቱ ስለ መንፈሳዊ መሪነት ምን ያስተምረናል?

የእኛ እምነት ከሐዋርያት እምነት ጋር “እኩል የከበረ” ነው ሲባል ምን ማለት ነው?

በቁጥር 1 ላይ ኢየሱስ ክርስቶስ “አምላካችንና መድኃኒታችን” ተብሎ መጠራቱ ስለ ክርስቶስ ማንነት ምን ያረጋግጣልናል?

ጸጋና ሰላም በሕይወታችን ውስጥ “እንዲበዙ” የሚደረገው በምን መንገድ ነው?

“እግዚአብሔርን ማወቅ” (Epignosis) ከጥሬ እውቀት (Information) የሚለየው እንዴት ነው?

የክርስቶስ “ጽድቅ” ለእኛ እምነት መሰጠት ያለው ፋይዳ ምንድነው?

ዛሬ በቤተክርስቲያን ውስጥ አማኞች እርስ በእርሳቸው ያላቸውን እኩልነት በዚህ ጥቅስ መሰረት እንዴት መግለጽ ይቻላል?

ጸጋና ሰላም በመንፈሳዊ ውጊያ ውስጥ ያላቸው ሚና ምንድነው?

በዕለት ተዕለት ሕይወትዎ ውስጥ “የክርስቶስ ባሪያ” መሆንዎን እንዴት ይገልጡታል?

“እውቀት” ለሐሰት ትምህርት እንደ መከላከያ የሚሆነው እንዴት ነው?

መለኮታዊ ኃይልና የመለኮታዊ ባሕርይ ተካፋይነት (1:3-4)

ምልከታ እና ትርጓሜ

የእግዚአብሔር ቃል በዚህ ክፍል ላይ እንደሚነግረን፣ መለኮታዊ ኃይሉ ለሕይወትና እግዚአብሔርን ለመምሰል የሚያስፈልገንን ነገር ሁሉ በነጻ ሰጥቶናል። ይህ ስጦታ የሚገኘው በገዛ ክብሩና በበጎነቱ የጠራንን እርሱን በማወቅ ነው። እግዚአብሔር ለእኛ ያለው ዓላማ በከፊል እንድንለወጥ ሳይሆን በመንፈሳዊ ሕይወታችን ሙሉና ብቁ እንድንሆን ነው። ልክ እንደ ሕፃን እንዲያድግና ጠንካራ እንዲሆን አስፈላጊው ምግብና እንክብካቤ ሁሉ ቀድሞ እንደሚዘጋጅለት ሁሉ፣ እግዚአብሔርም በዚህ ዓለም በድል እንድንኖር የሚያስፈልገንን መንፈሳዊ ትጥቅና አቅም ሁሉ አዘጋጅቶልናል። ይህም የሚያሳየን በክርስትና ሕይወት ውስጥ የምንጓዘው በገዛ ጉልበታችን ሳይሆን በእርሱ መለኮታዊ አቅም መሆኑን ነው።

በዚህ መለኮታዊ ኃይል አማካኝነት እጅግ ታላቅና የከበሩ የተስፋ ቃላት ተሰጥተውናል። የእነዚህ ተስፋዎች ዋና ዓላማ እኛ ከዚህ ዓለም ከፉ ምኞትና ጥፋት አምልጠን ከመለኮታዊ ባሕርይ ተካፋዮች እንድንሆን ነው። መለኮታዊ ባሕርይ ተካፋይ መሆን ማለት የእግዚአብሔርን ቅድስና፣ ፍቅርና ትሕትና መካፈል ማለት ነው። በዓለም ያለው ብልሽትና ኃጢአት በሰው ልጅ ላይ ጥፋትን ሲያመጣ፣ የእግዚአብሔር ተስፋ ቃል ግን ከዚህ አረንቋ አውጥቶ ወደ ሰማያዊ ማንነት ከፍ ያደርገናል። ይህ ደግሞ በምድር ስንኖር ሰማያዊ ሕይወትን እንድንለማመድ የሚረዳን ትልቅ ስጦታ ነው።

እነዚህ ቁጥሮች የሚያስተምሩን ክርስትና ሃይማኖታዊ ልምምድ ብቻ ሳይሆን ከመለኮታዊው ሕይወት ጋር መገናኘት መሆኑን ነው። እግዚአብሔር የሰጠን ተስፋዎች ልክ እንደ ድልድይ ናቸው፤ ከኃጢአት ምድረ በዳ ተሻግረን ወደ እግዚአብሔር ቅድስና እንድንገባ ያደርጉናል። ስለዚህ አማኝ በሕይወቱ ለሚያጋጥሙት ፈተናዎች ሁሉ መፍትሔው በእርሱ ውስጥ ያለው መለኮታዊ ኃይልና የተስፋ ቃሉ መሆኑን ተረድቶ በልበ ሙሉነት መመላለስ ይኖርበታል።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

“ለሕይወትና እግዚአብሔርን ለመምሰል የሚሆን ነገር ሁሉ” ተሰጥቶናል ሲባል ምን ምን ነገሮችን ያጠቃልላል?

በገዛ ጥረታችን ቅዱስ ለመሆን መሞከርና በእግዚአብሔር “መለኮታዊ ኃይል” መታመን ልዩነታቸው ምንድነው?

እግዚአብሔር የጠራን “በክብሩና በበጎነቱ” መሆኑ ስለ ድነታችን ምን ይነግረናል?

“እጅግ ታላቅና የከበረ የተስፋ ቃል” የተባሉት ምን ምን ናቸው?

“ከመለኮታዊ ባሕርይ ተካፋይ መሆን” ማለት ምን ማለት ነው? ምንስ ማለት አይደለም?

በዓለም ላይ ካለው “ምኞት” የተነሳ የሚመጣው ጥፋት ዛሬ በማኅበረሰባችን ውስጥ እንዴት ይታያል?

የተስፋ ቃላቱ ከዓለም ጥፋት ለማምለጥ እንዴት ይረዱናል?

“መለኮታዊ ባሕርይ” በክርስቲያን ባሕርይ ውስጥ እንዴት ሊገለጥ ይችላል?

የእግዚአብሔርን “ክብር” ማወቅ በሕይወታችን ላይ ምን ለውጥ ያመጣል?

በነዚህ ቁጥሮች መሰረት፣ መንፈሳዊ ድካም ሲሰማን መፍትሄው ምንድነው?

የመንፈሳዊ እድገት መሰላል (1:5-11)

ምልከታ እና ትርጓሜ

ሐዋርያው ጴጥሮስ በመለኮታዊ ኃይል የተሰጡንን ታላላቅ ተስፋዎች መሠረት በማድረግ አማኞች ሊያደርጉት የሚገባውን ትጋት በዝርዝር ያቀርባል። ይህ ክፍል ብዙውን ጊዜ የመንፈሳዊ እድገት መሰላል ተብሎ ይጠራል፤ ምክንያቱም አንዱ ባሕርይ በሌላው ላይ እየታነጸ ወደ ሙሉነት የሚደረግ ጉዞን ስለሚያሳይ ነው። ጉዞው የሚጀምረው በእምነት ሲሆን እምነት ደግሞ የእግዚአብሔር ስጦታና የሕይወታችን መሠረት ነው። ልክ የአንድ ቤት መሠረት ጠንካራ ካልሆነ ቤቱ ሊቆም እንደማይችል ሁሉ ያለ እምነትም እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘትና መንፈሳዊ ሕይወትን መገንባት አይቻልም። ነገር ግን ጴጥሮስ እምነት ብቻውን ይበቃል አይለንም፤ ይልቁንም በዚህ እምነት ላይ መልካምነትን ወይም በጎነትን እንድንጨምር ያሳስበናል።

በበጎነት ላይ ደግሞ እውነተኛውን የመለኮት እውቀት እንድንጨምር ይነግረናል። ይህ እውቀት በራስን መግዛት፣ ራስን መግዛት ደግሞ በመጽናት እንዲታጀብ ያስፈልጋል። ጽናት ለእግዚአብሔር በሚኖር ቅድስና ወይም ለአምላክ ባለን ፍርሃት እንዲያገኙ፣ ይህም ደግሞ ወንድማማችነትን ወደ መዋደድና በመጨረሻም ወደ ፍጹሙ የፍቅር ደረጃ እንዲያድግ ይጠበቃል። ይህን ሂደት ልክ እንደ አንዲት ዘር እድገት መመልከት እንችላለን፤ ዘሯ መጀመሪያ ትበቅላለች፣ ከዚያም ቅጠል ታወጣለች፣ ከዚያም ቅርንጫፎች ይበቅላሉ፣ በመጨረሻም የሚበላ ፍሬ ትሰጣለች። ፍቅር የመንፈሳዊ ሕይወት የመጨረሻውና ከፍተኛው የብስለት ደረጃ ሲሆን የተቀሩት ባሕርያት ሁሉ ወደዚህ ማማ የሚያደርሱ ደረጃዎች ናቸው።

እነዚህ ባሕርያት በሕይወታችን ውስጥ ሞልተው የሚገኙ ከሆነ ለጌታችን ለኢየሱስ ክርስቶስ እውቀት የማይጠቅሙና ፍሬ ቢሰጥ እንዳንሆን ያደርገናል። ጴጥሮስ በግልጽ እንደሚያስጠነቅቀው እነዚህ ነገሮች የሌሎች ሰው ዕውር ነው ወይም በቅርብ ያለውን ብቻ የሚያይ ነው፤ የቀድሞውንም የኃጢአት መንጻት እንደረሳ ይቆጠራል። መንፈሳዊ እድገት የሌለው ክርስቲያን ልክ መንገዱን እንደሳተ ተጓዥ በጨለማ ውስጥ እንደሚዳከር ሰው ነው። ስለዚህ መጠራታችንንና መመረጣችንን ለማጽናት በትጋት ልንሠራ ይገባል። ይህን የምናደርግ ከሆነ ፈጽሞ አንስናከልም፤ ይልቁንም ወደ ዘላለማዊው የጌታችን መንግሥት በታላቅ ክብርና በደስታ እንድንገባ ሰፊ በር ይከፈትልናል።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

“ትጋትን ሁሉ ማሳየት” ሲባል ከእግዚአብሔር ጸጋ ጋር ያለው ግንኙነት ምንድነው?

በቁጥር 5-7 ላይ ከተዘረዘሩት ባሕርያት መካከል ለእርስዎ እጅግ አስቸጋሪው የትኛው ነው? ለምን?

እምነት ያለ በጎነትና ያለ እውቀት ቢሆን ምን ዓይነት አደጋ ይኖረዋል?

“ራስን መግዛት” በዛሬው የፍጆታና የሥጋ ምኞት በሰፈነበት ዓለም እንዴት ሊተገበር ይችላል?

መንፈሳዊ እድገት የሌለው ሰው “ዕውር” ነው የተባለው ለምንድነው?

“መጠራታችሁንና መመረጣችሁን ታጸኑ ዘንድ ትጉ” የሚለው ቃል ምን ማለት ነው?

እነዚህ ባሕርያት በሕይወታችን ውስጥ “መጨመራቸው” ለምን አስፈለገ?

“ፈጽሞ አትሰናከሉም” የሚለው የተስፋ ቃል ምን ዓይነት ዋስትና ይሰጠናል?

ወደ ዘላለማዊው መንግሥት “በሙላት መግባት” (Abundant entry) ማለት ምን ማለት ነው?

የአንድ ክርስቲያን ፍሬያማነት ከእግዚአብሔር እውቀት ጋር እንዴት ይያያዛል?

የሐዋርያው የመጨረሻ አደራና ማሳሰቢያ (1:12-15)

ምልከታ እና ትርጓሜ

ሐዋርያው ጴጥሮስ በዚህ ክፍል ላይ የአረኝነት አገልግሎት ዋናው ተግባር ማስታወስ መሆኑን በግልጽ ያሳየናል። አማኞች እውነትን ስለሚያውቁና በያዙትም እውነት ስለጸኑ ብቻ ማሳሰቢያ አያስፈልጋቸውም ማለት እንዳልሆነ ይነግረናል። እንዲያውም እውነትን በደንብ ባወቅን ቁጥር ያ እውነት በሕይወታችን ውስጥ ሥር እንዲሰድና ፍሬ እንዲያፈራ ደጋግሞ መኮትኮትና ማስታወስ ያስፈልጋል። ልክ አንድን ምስማር በደንብ እንዲጸና ደጋግመው እንደሚመቱት ሁሉ፣ መለኮታዊ እውነትም በልባችን ጽላት ላይ ታትሞ እንዲቀር መንፈሳዊ ማሳሰቢያዎች ወሳኝ ናቸው። ጴጥሮስ "ሁልጊዜ ላሳስባችሁ ዝግጁ ነኝ" ማለቱ ለምእመናን ያለውን ጥልቅ ፍቅርና ለመንፈሳዊ ደኅንነታቸው ያለውን ትጋት ያሳያል።

በመቀጠል ሐዋርያው ስለ ራሱ ሞትና ስለ ሕይወት አጭርነት የሚናገርበት መንገድ እጅግ ልብ የሚነካ ነው። ሥጋዊ አካሉን "ድንኳን" ብሎ ይጠራዋል። ድንኳን ለጊዜያዊ መቆያ የሚሆን እንጂ ቋሚ መኖሪያ እንዳልሆነ ሁሉ፣ ምድራዊ ሕይወታችንም ወደ ዘላለማዊው መኖሪያችን ከመሄዳችን በፊት የምንቆይበት ጊዜያዊ ስፍራ መሆኑን ያስገነዝበናል። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንደገለጠለት የዚህች ድንኳኑ መነቀያ ጊዜ እንደቀረበ ቢያውቅም፣ ትኩረቱ ስለ ራሱ መሞት ሳይሆን እርሱ ከሄደ በኋላ አማኞች በእምነታቸው እንዴት ሊጸኑ እንደሚችሉ ላይ ነበር። ይህ እውነተኛ የእግዚአብሔር አገልጋይ ምልክት ነው፤ የራሱን ሕይወት ከማዳን ይልቅ የቤተክርስቲያንን ቀጣይነትና ትውልዱ ከእውነት እንዳይርቅ መጨነቅ ታላቅ የሐዋርያነት ባሕርይ ነው።

በመጨረሻም ጴጥሮስ በሕይወት እያለ ብቻ ሳይሆን ከሞተም በኋላ እነዚህን ነገሮች ሁልጊዜ እንዲያስታውሱ በትጋት እንደሚሠራ ይናገራል። ይህ ትጋቱ ዛሬ በእጃችን ያለውና የምናጠናው ይህ መልእክት (ደብዳቤ) እንዲጻፍ ምክንያት ሆኗል። ሐዋርያው በመልእክቱ አማካኝነት ከትውልድ ወደ ትውልድ የሚሻገር መንፈሳዊ ቅርስ ትቶልን አልፏል።

እኛም ከዚህ የምንማረው ትልቁ ቁምነገር፣ በምድር ላይ ያለን ቆይታ ለአጭር ጊዜ ቢሆንም ለቀጣዩ ትውልድ የሚተርፍና እግዚአብሔርን የሚያከብር መንፈሳዊ አሻራ ጥላን ማለፍ እንዳለብን ነው። እውነተኛ እውቀትና እምነት በትጋትና በማሳሰቢያ ካልታጀበ በቀላሉ ሊረሳ ስለሚችል፣ ዘወትር ወደ ቃሉ በመመለስ ማንነታችንን ማደስ ይኖርብናል።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ጴጥሮስ አማኞች የሚያውቁትን ነገር ለምን ደጋግሞ ሊያሳስባቸው ፈለገ?

መንፈሳዊ “መነቃቃት” (Remembrance) በክርስቲያን ሕይወት ውስጥ ለምን አስፈላጊ ነው?

ጴጥሮስ ሥጋዊ አካሉን “ድንኳን” ብሎ መጥራቱ ስለ ሞትና ስለ ትንሣኤ ምን ያስተምረናል?

ጌታ ኢየሱስ ለጴጥሮስ ስለ አሟሟቱ የነገረው መቼ ነበር? (ዮሐንስ 21:18-19)

ጴጥሮስ ከሞተ በኋላም አማኞች ምን እንዲያስታውሱ ፈለገ?

በዘመናችን ያሉ መንፈሳዊ መሪዎች እንደ ጴጥሮስ “ለማሳሰብ” ያላቸው ትጋት ምን ይመስላል?

“ድንኳኔን የምጥልበት ጊዜ ቀርቧል” የሚለው ቃል ጴጥሮስ ለሞት ያለውን ድፍረት እንዴት ያሳያል?

የመርሳት በሽታ (Spiritual amnesia) በመንፈሳዊ ሕይወት ላይ የሚያመጣው አደጋ ምንድነው?

ጴጥሮስ ትውልድ ተሻጋሪ ስራ ለመስራት የተጠቀመው ስልት ምንድነው?

እርስዎ ለሚቀጥለው ትውልድ ምን ዓይነት መንፈሳዊ አደራ (Legacy) ለማስቀረት እያሰቡ ነው?

የሐዋርያት ምስክርነትና የትንቢት ቃል (1:16-21)

ምልከታ እና ትርጓሜ

ሐዋርያው ጴጥሮስ በዚህ ክፍል ላይ የሚያስተምረን ትምህርት በሰው ጥበብ የተፈጠረ ተረት ወይም ልብ ወለድ እንዳልሆነ በጽኑ ያረጋግጥልናል። እርሱና ጓደኞቹ የጌታን የኢየሱስ ክርስቶስን ግርማና ኃይል ሲሰብኩ እንዲሁ ስምተው ሳይሆን በገዛ ዓይናቸው አይተውና በጆሯቸው ስምተው መሆኑን ይገልጻል። በተለይም በቅዱሱ ተራራ ላይ ጌታችን ሲለወጥ ያዩትን አስደናቂ ክብርና "በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው" የሚለውን ከአብ የመጣውን ድምፅ እንደ ምስክርነት ያቀርባል። ይህ ምስክርነት ክርስትና በመረጃና በታሪክ ላይ የተመሠረተ እውነት እንጂ በሰዎች አስተሳሰብ የተቀመረ ሃይማኖት አለመሆኑን ያሳያል።

ከዚህም በላይ ጴጥሮስ እጅግ የጸና የትንቢት ቃል እንዳለን ይነግረናል። ምንም እንኳ እርሱ በዓይኑ ያየው መገለጥ ታላቅ ቢሆንም፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያለው የትንቢት ቃል ግን ከሁሉ በላይ አስተማማኝና ቋሚ መሆኑን ያብራራል። ይህን ቃል በጨለማ ስፍራ እንደሚበራ ሙብራት አድርጎ ይስለዋል። ዓለማችን በሐሰት ትምህርትና በኃጢአት ጨለማ በተዋጠችበት በዚህ ዘመን፣ የእግዚአብሔር ቃል ብቻ እውነተኛውን መንገድ የሚያሳየን ብርሃን ነው። ልክ እንደ ተጓዥ በጭለማ ሌሊት መንገዱን እንዳይስት የእጅ ባትሪ እንደሚጠቀም ሁሉ፣ እኛም የጽዮን ብርሃን እስኪወጣና የንጋት ኮከብ በልባችን እስኪበራ ድረስ ሊቃሉ ትኩረት መስጠት ይኖርብናል።

በመጨረሻም የመጽሐፍ ቅዱስ ቃላት እንዴት ወደ እኛ እንደመጡ ትልቅ ማብራሪያ ይሰጠናል። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያለ ማንኛውም ትንቢት ከሰው የግል አስተሳሰብ ወይም ፈቃድ የመጣ አይደለም። ይልቁንም ቅዱሳን ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ተገፋፍተው ወይም ተመርተው ከእግዚአብሔር የተቀበሉትን ነው የተናገሩት። ይህን ሂደት ልክ የአንድ መርከብ ሸራ በነፋስ ተገፍቶ መርከቧን ወደምትሄድበት አቅጣጫ እንደሚወስዱት መመልከት እንችላለን፤ ጸሐፊዎቹም በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ተነክተውና ተመርተው ነው መለኮታዊውን እውነት የጻፉት። ስለዚህ መጽሐፍ ቅዱስ የሰው ቃል ሳይሆን የእግዚአብሔር ቃል በመሆኑ ፍጹም እውነተኛና የማይለወጥ መመሪያችን ነው።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

“በብልሃት የተፈጠረ ተረት” እና “የዓይን ምስክርነት” ልዩነታቸው ምንድነው?

ጴጥሮስ የጌታን መለወጥ (Transfiguration) ለምን እንደ ዋነኛ ማስረጃ ተጠቀመ?

የአብ ምስክርነት ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ መለኮታዊ ማንነት ምን ያረጋግጣል?

“እጅግ የጻና የትንቢት ቃል” (መጽሐፍ ቅዱስ) ከዓይን ምስክርነት ይልቅ እንዴት ሊታመን ይችላል?

የእግዚአብሔር ቃል “በጨለማ ስፍራ እንደሚበራ መብራት” ነው ሲባል ምን ማለት ነው?

“የንጋት ኮከብ” (Day star) በልባችሁ እስኪወጣ ድረስ የሚለው ቃል ምን ትርጉም አለው?

ትንቢትን “ለገዛ ራስ መተርጎም” (Private interpretation) ለምን አደገኛ ነው?

“በመንፈስ ቅዱስ ተነድተው” (Carried by the Holy Spirit) ተናገሩ ሲባል የጸሐፊዎቹ ተሳትፎ ምን ይመስል ነበር?

ዛሬ በቤተክርስቲያን ውስጥ የመጽሐፍ ቅዱስን ስልጣን የሚከዱ ሰዎችን በዚህ ክፍል መሰረት እንዴት መቃወም ይቻላል?

የመጽሐፍ ቅዱስ መለኮታዊ እስትንፋስነት (Inspiration) ለእርስዎ እምነት ምን ዓይነት መተማመኛ ይሰጥዎታል?

ምዕራፍ 2፡ የሐሰተኞች አስተማሪዎች መነሳትና መለኮታዊ ፍርድ

የሐሰተኞች አስተማሪዎች መግቢያና ስልታቸው (2፡1-3)

ምልከታ እና ትርጓሜ

ሐዋርያው ጴጥሮስ በመጀመሪያው ምዕራፍ ላይ ስለ እውነተኛው የትንቢት ቃልና ስለ ክርስቶስ ግርማ ካብራራ በኋላ፤ በዚህ በሁለተኛው ምዕራፍ ላይ ደግሞ ቤተክርስቲያንን ስለሚገጥማት ትልቅ አደጋ ያስጠነቅቃል። በቀደመው ዘመን በእስራኤል መካከል ሐሰተኞች ነቢያት እንደነበሩ ሁሉ፤ በአሁኑ ዘመንም በመካከላችን ሐሰተኞች አስተማሪዎች እንደሚነሱ ይነግረናል። እነዚህ ሰዎች አደጋቸው የሚከፋው ከውጭ ሳይሆን ከመካከላችን የሚነሱ በመሆናቸው ነው። ትምህርታቸውንም በግልጽ ሳይሆን በስውር በማስገባት አማኙን ከመንገዱ ለማስወጣት ይጥራሉ። ይህንንም ልክ አንድ መርዛማ ነገር በማር ተለውሶ እንደሚቀርብ አድርገን ልንመለከተው እንችላለን፤ መርዙ መኖሩ የሚታወቀው ጉዳቱ ከደረሰ በኋላ ነው።

እነዚህ አስተማሪዎች ዋናው መለያቸው የገዛቸውን ጌታ መካዳቸውና ትምህርታቸውን ለግል ጥቅማቸው ማዋላቸው ነው። ጴጥሮስ እንደሚለው በገንዘብ ፍቅርና በስግብግብነት ተነሳስተው አማኞችን በተፈጠረ ታሪክ ወይም በሐሰት ወሬዎች ይበዙባቸዋል። የእነርሱ ዓላማ ሰዎችን ወደ ክርስቶስ ማድረስ ሳይሆን ሰዎችን ለራሳቸው ጥቅም ማዋል ነው። በዚህም ምክንያት ብዙዎች የእነርሱን የጥፋት መንገድ ይከተላሉ፤ ይህም የእውነት መንገድ እንዲሰድብና እንዲቀለድበት ምክንያት ይሆናል። እነዚህ ሰዎች በንግግር የሰለጠኑና ልብን የሚሰርቁ ቢመስሉም፤ ውስጣቸው ግን በክፋትና በራስ ወዳድነት የተሞላ ነው።

በመጨረሻም ሐዋርያው ስለ እነዚህ ሰዎች ፍጻሜ እጅግ አስፈሪ የሆነ ማስጠንቀቂያ ይሰጣል። ምንም እንኳ አሁን በስኬትና በደስታ ላይ ያሉ ቢመስሉም፤ ፍርዳቸው ከጥንት ጀምሮ አልዘገየም ጥፋታቸውም አያንቀላፋም። እግዚአብሔር እውነትን ለሚያጣምሙና አማኞችን ለሚያስቱ ሰዎች የሚሰጠው ምላሽ ጥብቅ ፍርድ ነው። ስለዚህ እኛ አማኞች የቃሉን እውነት ጠንቅቀን ማወቅና ከእንደዚህ ዓይነት ስውር ወጥመዶች ራሳችንን መጠበቅ ይኖርብናል። መጽሐፍ ቅዱሳዊ እውቀት የሌለው አማኝ ለሐሰተኞች አስተማሪዎች ቀላል ስለባ ስለሚሆን፤ ዘወትር በመንፈሳዊ ንቃት መኖር የክርስቲያን ግዴታ ነው።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ሐሰተኞች አስተማሪዎች ትምህርታቸውን ለምን “በስውር” ያስገባሉ?

“የዋጃቸውን ጌታ መካድ” ማለት ምን ማለት ነው? በዘመናችንስ ይህ እንዴት ይታያል?

በሐሰተኞች ምክንያት “የእውነት መንገድ መሰደብ” ሲባል ምንን ያመለክታል?

“መዳራት” (Sensuality) ለሐሰት ትምህርት መስፋፋት እንዴት መንገድ ይከፍታል?

ሐሰተኞች አስተማሪዎች ምዕመናንን በምን መንገድ “ይበዘብዛሉ”?

“የፈጠሩት ወሬ” (Fabricated stories) ዛሬ በቤተክርስቲያን ውስጥ እንዴት ይገለጣል?

የእነዚህ ሰዎች “ፍርድ አያንቀላፋም” የሚለው ቃል ለተበዳዮች ምን መጽናኛ ይሰጣል?

ሐሰተኛ ነቢያት በብሉይ ኪዳንና ሐሰተኛ አስተማሪዎች በአዲስ ኪዳን ያላቸው መመሳሰል ምንድነው?

ከንዋይ ፍቅር ጋር የተቆራኘን አገልግሎት እንዴት መለየት እንችላለን?

“ፈጣን ጥፋት” የሚለው ቃል ስለ እግዚአብሔር ፍርድ ምን ያስተምረናል?

የእግዚአብሔር የፍርድና የማዳን ታሪካዊ ምሳሌዎች (2:4-10ሀ)

ምልከታ እና ትርጓሜ

ሐዋርያው ጴጥሮስ እግዚአብሔር በሐሰተኞች አስተማሪዎች ላይ የሚፈርደው ፍርድ የማይቀር መሆኑን ለማሳየት ሦስት ታሪካዊ ምሳሌዎችን ይጠቅሳል። በመጀመሪያ፣ ኃጢአት የሠሩትን መላእክት እንኳ ሳይራራላቸው ወደ ገሃነም ጥሏቸው ለፍርድ እስኪቀርቡ ድረስ በጨለማ ሰንሰለት ታስረው እንዲቆዩ ማድረጉን ያስታውሰናል። በመቀጠልም የቀደመውን ዓለም ሳይምር በክፉዎች ላይ የጥፋት ውኃን ሲያወርድ፣ የጽድቅ ሰባኪ የነበረውን ኖህን ከሌሎች ሰባት ሰዎች ጋር እንዴት እንደጠበቀው ያሳያል። ይህም የሚያስተምረን የእግዚአብሔር ፍርድ ታላቅነትንና ኃይልን ሳይሆን የልብን ቅንነትና መታዘዝን እንደሚመለከት ነው።

ሌላኛው ምሳሌ ደግሞ የሰዶምና የገሞራ ከተሞች በኃጢአታቸው ምክንያት በዲንና በእሳት ተቃጥለው አመድ መሆናቸው ነው። ይህ ክስተት ለሚመጡት ዓመጸኞች ሁሉ እንደ ትልቅ ማስጠንቀቂያ የተቀመጠ ታሪክ ነው። ነገር ግን በእነዚያ ከተሞች መካከል ይኖር የነበረውንና በሰዎቹ ክፉ አኗኗር ይሳቀቅ የነበረውን ጻድቁን ሎጥን እግዚአብሔር ማዳኑን አንዘነጋም። ሎጥ በዙሪያው ባለው ከፋት ልቡ ቢጨነቅም፣ እግዚአብሔር ግን በዓመጸኞች መካከል ያለውን አንድ ጻድቅ ለይቶ የማዳን ብቃት አለው። ልክ አንድ ወርቅ አንጣሪ ወርቁን ከቆሻሻው ለይቶ እንደሚያወጣው ሁሉ፣ ጌታም የእርሱን የሆኑትን ከመከራ መካከል ለይቶ ያወጣቸዋል።

ከእነዚህ ታሪካዊ እውነታዎች የምንረዳው ትልቁ ቁምነገር፣ ጌታ እግዚአብሔር እርሱን የሚያመልኩትን ከፈተና እንዴት እንደሚያወጣቸውና ዓመጸኞችን ደግሞ ለፍርድ ቀን እንዴት እንደሚጠብቃቸው የሚያውቅ አምላክ መሆኑን ነው። መለኮታዊ ፍርዱ ዘገየ ቢመስልም ፈጽሞ አይቀሬ ነው፤ እንዲሁም የእርሱ ጥበቃና ማዳን የታመነ ነው። ስለዚህ አማኞች በዙሪያቸው ከፋት ቢበዛና ሐሰተኞች አስተማሪዎች ቢነሱም፣ እግዚአብሔር ጻድቃንን ለብቻቸው እንደማይተዋቸው ተረድተው በጽናት ሊቆሙ ይገባል።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

እግዚአብሔር ኃጢአት የሰሩ መላእክትን አለመማሩ ስለ ጽድቁና ቅድስናው ምን ያስተምረናል?

“ታርታሮስ” (Tartarus) የሚለው ቃል ምንን ያመለክታል?

ኖኅ “የጽድቅ ሰባኪ” ተብሎ መጠራቱ በዚያ ክፉ ትውልድ መካከል የነበረውን ሚና እንዴት ይገልጻል?

ሰዶምና ገሞራ “ምሳሌ” እንዲሆኑ ተደረገ ሲባል ምን ማለት ነው?

ሎጥ “ጻድቅ” ተብሎ መጠራቱ በዘፍጥረት ካለው ታሪኩ ጋር እንዴት ይስማማል?

ሎጥ በዓመጸኞች መካከል ሲኖር “ነፍሱ ትጨነቅ ነበር” ተብሏል፤ ዛሬ እኛ በዓለም ስንኖር እንዲህ ዓይነት ጭንቀት ይሰማናልን?

እግዚአብሔር “የሚያመልኩትን ከፈተና ማዳን ያውቃል” የሚለው ቃል በግል ሕይወትዎ እንዴት ተገልጧል?

“ለፍርድ ቀን መጠበቅ” የሚለው ቃል ክፉዎች አሁን ስላላቸው ጊዜያዊ ስኬት ምን ይነግረናል?

ኖኅና ሎጥ የዳኑት በራሳቸው ብቃት ነው ወይስ በእግዚአብሔር ጸጋ?

የእግዚአብሔር ፍርድ በታሪክ ውስጥ መታየቱ ለጌታ ዳግም ምጽዓት ፍርድ እንዴት ማረጋገጫ ይሆናል?

የሐሰተኞች አስተማሪዎች አስጸያፊ ባሕርይ (2:10ለ-16)

ምልከታ እና ትርጓሜ

ሐዋርያው ጴጥሮስ በዚህ ክፍል የሐሰተኞችን አስተማሪዎች ማንነት በዝርዝር ሲገልጽ በመጀመሪያ የሚያነሳው የእነርሱን እብሪትና ድፍረት ነው። እነዚህ ሰዎች ለሥልጣን የማይገዙና የራሳቸውን ፈቃድ ብቻ የሚያራምዱ ናቸው። የከበሩትን መላእክት እንኳ ሳይፈሩ ለመሳደብ የማይመለሱ እጅግ ደፋሮች ናቸው። መላእክት እንኳ ከእነርሱ በኃይልና በብርታት ቢበልጡም በጌታ ፊት በእነዚህ ላይ የክስ ፍርድን እንደማያቀርቡ ሲታሰብ የእነዚህ ሰዎች ድፍረት ምን ያህል ታላቅ እንደሆነ እንረዳለን። ልክ አንድ አቅም የሌለው ተራ ወታደር በታላቅ የጦር አዛዥ ላይ እንደሚሳለቅና እንደሚዳፈር ሁሉ እነዚህም ሰዎች የማይገባቸውን ስድብና ድፍረት በመናገር ራሳቸውን ለፍርድ ያቀርባሉ።

እነዚህ አስተማሪዎች በማያውቁት ነገር ላይ እየተሳደቡ ሊያዙና ሊታረዱ እንደሚገባቸው አእምሮ እንደሌላቸው አንስሳት ሆነዋል። ተፈጥሯዊ ምኞታቸውና ሥጋዊ ፍላጎታቸው ብቻ የሚመራቸው እንጂ በመንፈሳዊ ዕውቀትና ጥበብ የሚመሩ አይደሉም። ቀን ቀን በቅምጥልነት መኖርን እንደ ደስታ ይቆጥሩታል። ከምእመናን ጋር በማዕድ ሲቀመጡ እንኳ ውሸታቸውንና ተንኮላቸውን እያጣጣሙ የቤተክርስቲያን እድፍና ነውር ይሆናሉ። ዓይኖቻቸው ምንዝርን የተሞሉና ኃጢአትን የማይጠግቡ ናቸው፤ ያልጸኑትንም ነፍሳት በሐሰትና በምኞት ወጥመድ ያጠምዳሉ። ልባቸው በስግብግብነት የሰለጠነና ለጥፋት የተዘጋጀ በመሆኑ መጨረሻቸውም ውድቀት ብቻ ነው።

የእነዚህን ሰዎች ማንነት ይበልጥ ለማብራራት ሐዋርያው የባሶርን ልጅ የበለዓምን ታሪክ እንደ ምሳሌ ያቀርባል። በለዓም የዓመፃን ደመወዝ የወደደና ለእግዚአብሔር ቃል ከመገዛት ይልቅ ለምድራዊ ጥቅም ልቡን የሰጠ ሰው ነበር። ነገር ግን እግዚአብሔር ተናጋሪ ባልሆነችው አህያ አማካኝነት የነቢዩን እብደትና ስህተት ገታው። ይህ ታሪክ የሚያሳየን የሐሰት አስተማሪዎች መጨረሻቸው ምን ያህል ውርደት እንደሆነና እግዚአብሔርም ዓመፃቸውን በዝምታ እንደማያልፈው ነው። ዛሬም ቢሆን ለሆዳቸውና ለጥቅማቸው ሲሉ እውነትን የሚያጣምሙ ሰዎች ፍጻሜያቸው ከበለዓም ውድቀት የተለየ አይሆንም።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

በሥልጣን ላይ ያሉትን (መላእክትን ወይም መሪዎችን) መሳደብ ለምን እንደ ትልቅ ድፍረት ተቆጠረ?

መላእክት ስድብን ከመናገር መቆጠባቸው ለእኛ ምን ትምህርት ይሰጠናል?

ሐሰተኞች አስተማሪዎች “የማያስተውሉ እንስሳ” (Brute beasts) የተባሉት በምን ባሕርያቸው ነው?

“ዓይናቸው ምንዝር የሞላባቸው” የሚለው አገላለጽ ስለ ውስጣዊ ማንነታቸው ምን ይናገራል?

አንድ ሰው “በመጎምጃት የሰለጠነ ልብ” ሊኖረው የሚችለው እንዴት ነው?

የበለዓም ታሪክ ለእነዚህ አስተማሪዎች እንደ ምሳሌ የቀረበው በምን ምክንያት ነው?

የማይናገር አህያ መናገሩ ስለ እግዚአብሔር ተዓምራዊ ስራና ስለ ነቢዩ ግትርነት ምን ያስተምረናል?

“በቀን መደሰትን” እንደ ቅንጦት የሚቆጥሩት ሰዎች የሕይወት ግባቸው ምንድነው?

እነዚህ ሰዎች በቤተክርስቲያን ፍቅር ግብዣ (Love feasts) ላይ እንዴት “እድፍ” ይሆናሉ?

“የቀናውን መንገድ ትተው ተሳሳቱ” የሚለው ቃል ስለ መጀመሪያ ሁኔታቸው ምን ይጠቁማል?

የሐሰተኞች ባዶ ተስፋና አሳዛኝ ፍጻሜ (2:17-22)

ምልከታ እና ትርጓሜ

እነዚህ ሐሰተኞች አስተማሪዎች ውኃ እንደሌላቸው ምንጮችና በዐውሎ ነፋስ እንደሚነዱ ደመናዎች ናቸው። በበረሃ ውስጥ የሚጓዝ መንገደኛ ውኃ ፍለጋ ወደ ምንጭ ሲጠጋና ምንጩ ደርቆ ሲያገኘው የሚሰማውን ብስጭትና ጥማት እስቲ አስቡት። ሐሰተኞች አስተማሪዎችም እንዲሁ ለሰው ነፍስ የሚሆን የእውነት ውኃ የሌላቸው፤ ነገር ግን በውጭው መልካም የሚመስሉ ባዶዎች ናቸው። ለእነዚህም ድቅድቅ ጨለማ ለዘላለም ተጠብቆላቸዋል።

በከንቱ የሚመኩበትን የትዕቢት ቃል እየተናገሩ፤ ከስህተት መንገድ አሁን የሚያመልጡትን ሰዎች በሥጋዊ ክፉ ምኞትና በመዳራት ያታልላሉ። ነፃነትን እንሰጣችኋለን እያሉ ተስፋ ቢሰጡም፤ እነርሱ ራሳቸው ግን የጥፋት ባሪዎች ናቸው። ምክንያቱም ሰው ለተሸነፈበት ለእርሱ ባሪ ነው። ልክ አንድ እራሱ በሰንሰለት የታሰረ ሰው ሌላውን ነፃ አወጣሃለሁ እንደሚለው ሁሉ፤ የእነርሱም የተስፋ ቃል መሠረት የሌለውና ሰዎችን ወደ ባርነት የሚመልስ ስውር ወጥመድ ነው።

በጌታችንና በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ እውቀት ከዓለም ርኩሰት አምልጠው ከነበረ በኋላ፤ እንደገና በእርሱ ተጠላልፈው ቢሸነፉ ከቀድሞው ይልቅ የኋለኛው ሁኔታቸው የከፋ ይሆናል። የጽድቅን መንገድ ካወቁ በኋላ ከተሰጣቸው ከቅድስት ትእዛዝ ከሚመለሱ ይልቅ ባያውቁት ይሻላቸው ነበር። ሐዋርያው ይህን አሳዛኝ ሁኔታ ሲገልጽ ውሻ ወደ ትፋቱ ይመለሳል እንዲሁም የታጠበች እርያ በጭቃ ላይ ለመንከባለል ትመለሳለች የሚለውን እውነተኛ ምሳሌ ይጠቅሳል። ይህም የሚያሳየው ልብ ሳይለወጥ በውጭ ብቻ የታጠበ ማንነት ፈጥኖ ወደ ቀድሞው ርኩሰት እንደሚመለስና ፍጻሜውም እጅግ አሳዛኝ እንደሚሆን ነው።

እነዚህ ቁጥሮች የሚያስተምሩን እውነተኛ ለውጥ የሚመጣው ከውስጥ መሆኑን ነው። ክርስትናን እንደ ውጫዊ ልብስ የምንለብሰው ከሆነ ፈተና ሲመጣ በቀላሉ ወደ ቀድሞው ርኩሰታችን ልንመለስ እንችላለን። ስለዚህ በእውነተኛ ንስሐና በቃሉ እውቀት ልባችን እንዲታደስ ዘወትር ወደ ጌታ መቅረብ ይኖርብናል።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

“ውኃ የሌለበት ምንጭ” የሚለው ዘይቤ ስለ ሐሰተኞች ትምህርት ምን ይነግረናል?

በትዕቢትና በከንቱ ንግግር ሰዎችን እንዴት ያታልላሉ?

ሐሰተኞች አስተማሪዎች የሚሰጡት “ነጻነት” እና ክርስቶስ የሚሰጠው ነጻነት ልዩነታቸው ምንድነው?

“ሰው ለተሸነፈለት ለእርሱ ባሪያ ነው” የሚለው ቃል ለሱስና ለኃጢአት ተገዥ ለሆኑ ሰዎች ምን ትርጉም አለው?

የጽድቅን መንገድ ካወቁ በኋላ ለምን መመለስ መረጡ?

“ከመጀመሪያው ይልቅ የኋለኛው ይብስባቸዋል” የሚለው ቃል ምን ዓይነት አደጋን ያሳያል?
“ውሻ” እና “እርያ” ለምን እንደ ምሳሌ ቀረቡ?

“የታጠበች እርያ” የሚለው አገላለጽ ያለ ውስጣዊ ለውጥ የሚደረግን ሃይማኖታዊ ስነ-ስርዓት እንዴት ይገልጻል?

ከዚህ ክፍል በመነሳት የአማኝን ደህንነት በጽናት ስለመጠበቅ ምን እንማራለን?

“የተቀደሰችውን ትዕዛዝ” መተው ምን ዓይነት መለኮታዊ ፍርድ ያስከትላል?

ምዕራፍ 3፡ የጌታ ዳግም ምጽዓትና የአማኞች የቅድስና ዝግጅት

የዘባችች መነሳትና ዓለምን የፈጠረው ቃል (3፡1-7)

ምልከታ እና ትርጓሜ

ሐዋርያው ጴጥሮስ ይህን ሁለተኛ መልእክት የሚጽፍበት ዋናው ዓላማ አማኞች በቅዱሳን ነቢያት ቀድሞ የተነገረውን ቃልና በሐዋርያት በኩል የተሰጠውን የጌታን ትእዛዝ በማሰብ ቅን ልቦናቸው እንዲነቃ ለማድረግ ነው። እኛ ሰዎች በቀላሉ የመርሳት ባሕርይ ስላለን፣ እውነትን ደጋግሞ መስማትና ማስታወስ ለመንፈሳዊ ጤነነታችን ልክ እንደ መንፈሳዊ የማንቂያ ደወል አስፈላጊ ነው። ጴጥሮስ አማኞችን የሚያሳስባቸው ልባቸው በዓለም ወሬ ሳይሆን በጌታ ቃል ላይ እንዲያርፍ ነው፤ ምክንያቱም ትክክለኛ እውቀት ለሚመጣው ፈተና ዋነኛው ጋሻ ስለሆነ ነው።

በመጨረሻው ዘመን በገዛ ምኞታቸው የሚመሩና በጌታ ዳግም ምጽዓት ላይ የሚሳለቁ ዘባችች እንደሚመጡ ሐዋርያው በግልጽ ይነግረናል። እነዚህ ሰዎች "የመምጣቱ የተስፋ ቃል ወዴት አለ? አባቶች ከሞቱበት ጊዜ ጀምሮ ሁሉም ነገር እንደ ነበረ ይኖራል" እያሉ ይጠይቃሉ። የእነርሱ ክርክር የተመሠረተው ነገሮች እስካሁን ስላልተለወጡ ወደፊትም አይለወጡም በሚል የተሳሳተ አመለካከት ላይ ነው። ይህ ደግሞ በገዛ ምኞታቸውና በኃጢአት ለመኖር የሚፈልጉ ሰዎች የሚጠቀሙበት ሰብብ እንጂ እውነተኛ ጥርጣሬ አለመሆኑን ማስተዋል ያስፈልጋል።

ጴጥሮስ እነዚህ ሰዎች ሆን ብለው የሚዘነጉትን ትልቅ የታሪክ እውነት ያነሳል። ሰማያት በጥንት እንደነበሩና ምድርም በእግዚአብሔር ቃል ከውኃ ተከፍላ በውኃ መካከል እንደ ቆመች ያስታውሳቸዋል። ዓለምን የፈጠረው ያው መለኮታዊ ቃል፣ በኖህ ዘመን የነበረውን ዓለም በውኃ አጥፍቶታል። ይህ የሚያሳየው እግዚአብሔር በታሪክ ውስጥ ጣልቃ የሚገባና በቃሉ ዓለምን የሚቀይር አምላክ መሆኑን ነው። ስለዚህ "ሁሉም እንደነበረ ይኖራል" የሚለው የዘባችች ፍልስፍና ከመለኮታዊው እውነትና ከታሪክ ጋር የሚጋጭ ነው።

አሁን ያሉት ሰማያትና ምድር ደግሞ በዚያው ቃል ለእሳት ተጠብቀዋል። ይህ እሳት ለፍርድ ቀንና ዝንጉዎች ለሚጠፉበት ጊዜ የተቀመጠ ነው። እግዚአብሔር ዓለምን በውኃ እንደቀጣ ሁሉ፣ ወደፊትም በኃጢአት የረከሰውን ዓለም በእሳት ያነጻዋል። ይህ ማስጠንቀቂያ አማኞች በምድር ላይ ስንኖር በዝንጋቴ እንዳንመላለስና የጌታን መምጣት በንቃት እንድንጠብቅ የሚያነሳሳን ነው። የእግዚአብሔር ቃል የታመነ ነው፤ የዘገየ ቢመስልም የተናገረው ነገር መፈጸሙ አይቀርም።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

ጴጥሮስ ሁለተኛውን መልእክት የጻፈበት ዋና ዓላማ ምንድነው?

“ዘባችች” (Scoffers) በምን ላይ ተመስርተው ነው በጌታ ዳግም ምጽዓት ላይ የሚሳለቁት?

ዛሬ በሳይንስ ወይም በፍልስፍና ስም የጌታን መምጣት የሚያጣጥሉትን ሰዎች እንዴት እንረዳቸዋለን?

ዘባችች “ሆን ብለው ይረሳሉ” የተባለው እውነት ምንድነው?

የእግዚአብሔር “ቃል” በመፍጠርና በመፍረድ ውስጥ ያለውን ሚና አብራሩ።

የኖኅ ዘመን የውኃ ጥፋት ለጌታ ዳግም ምጽዓት ፍርድ እንዴት እንደ ማረጋገጫ ሊሆን ይችላል?

“የኒፎርሚታሪያኒዝም” (ሁሉ እንዳለ ይኖራል የሚል አስተሳሰብ) ለምን አደገኛ ነው?

ምድር “ለእሳት ተጠብቃለች” የሚለው ቃል ዛሬ ላለው ዓለም ምን ዓይነት ማስጠንቀቂያ ነው?

“የቅዱሳን ነቢያት ቃል” እና “የሐዋርያት ትዕዛዝ” ያላቸው እኩል ስልጣን በቁጥር 2 ላይ እንዴት ተገልጧል?

በመጨረሻው ዘመን ዘባችች መነሳታቸው የእግዚአብሔር ቃል እውነተኝነት ማረጋገጫ የሚሆነው እንዴት ነው?

የእግዚአብሔር ትዕግሥትና የጌታ ቀን እርግጠኝነት (3:8-13)

ምልከታ እና ትርጓሜ

ሐዋርያው ጴጥሮስ አማኞች ዘወትር ሊዘነጉት የማይገባውን አንድ ትልቅ እውነት በማሳሰብ ትምህርቱን ይቀጥላል። ይኸውም እግዚአብሔር ለጊዜ ያለው አመለካከት ከእኛ የተለየ መሆኑን ነው። በጌታ ዘንድ አንድ ቀን እንደ ሺህ ዓመት፣ ሺህ ዓመትም እንደ አንድ ቀን ነው። እኛ ሰዎች በሰከንድና በደቂቃ በታጠረ ዘመን ውስጥ ስለምንኖር "ጌታ መቼ ይመጣል?" ብለን እንችኩላለን፤ እግዚአብሔር ግን ከጊዜ በላይ የሆነ የዘላለም አምላክ ነው። ይህንንም ልክ አንድ ትልቅ ሰውና አንድ ትንሽ ሐፃን ረጅም መንገድ ሲጓዙ እንደሚሰማቸው ልዩነት ልንመለከተው እንችላለን፤ ለሐፃኑ መንገዱ የማያልቅ ቢመስለውም ለአዋቂው ግን ጥቂት እርምጃ ነው። ስለዚህ የጌታ መምጣት የዘገየ የሚመስለን በእኛ ደካማ የጊዜ ስሌት እንጂ በእርሱ ዘንድ ሁሉም ነገር በታቀደለት ሰዓት እየተከናወነ ነው።

ጌታ ስለ ተስፋ ቃሉ አይዘገይም፤ ነገር ግን ለእኛ ይታገሣል። ይህ ትዕግሥቱ ደግሞ መዘንጋት ሳይሆን ለሰው ልጆች ሁሉ የተሰጠ ትልቅ ዕድል ነው። እግዚአብሔር ማንም እንዲጠፋ አይፈልግም፤ ይልቁንም ሁሉም ወደ ንስሐ እንዲመጡና እንዲድኑ ይፈልጋል። ልክ አንድ አፍቃሪ አባት ልጁ ከመጥፎ መንገድ ተመልሶ ወደ ቤት እስኪገባ ድረስ በፍን ሳይዘጋ በጉጉት እንደሚጠብቀው ሁሉ፣ እግዚአብሔርም ዓለምን ለፍርድ ከማሳለፉ በፊት የንስሐ በርን ከፍቶ እየጠበቀ ነው። ዛሬ የምናየው የጊዜ መራዘም የእግዚአብሔር የምሕረት መግለጫ መሆኑን ተረድተን ለራሳችንና ለሌሎች መዳን ልንጠቀምበት ይገባል።

የጌታ ቀን ግን ማንም ሳያስበውና ሳይዘጋጅበት እንደ ሌባ ሆኖ በድንገት ይመጣል። በዚያን ጊዜ ሰማያት በታላቅ ድምፅ ያልፋሉ፣ የሰማይም ፍጥረት በእሳት ይቀልጣል፣ ምድርና በእርሷም ላይ ያሉ ሥራዎች ሁሉ ይቃጠላሉ። ይህ ክስተት ዓለምን የማጥፋት ብቻ ሳይሆን ኃጢአት ያረከሰውን ፍጥረት ሁሉ በእሳት የማንጸት ሂደት ነው። የጌታ ቀን ድንገተኛነት አማኞች ዘወትር በንቃትና በዝግጁነት እንዲኖሩ የሚያሳስብ ነው። ልክ አንድ ቤት ባለቤት ሌባ በምን ሰዓት እንደሚመጣ ስለማያውቅ ዘወትር ንቁ ሆኖ እንደሚጠብቅ፣ እኛም በቅድስናና እግዚአብሔርን በመምሰል ለዚያ ቀን ራሳችንን ማዘጋጀት ይኖርብናል።

ይህ ሁሉ የሚቀልጥና የሚጠፋ ከሆነ እኛ በምን ዓይነት ቅዱስ አኗኗርና እግዚአብሔርን በመምሰል ልንኖር ይገባናል? ጴጥሮስ የሚያሳስበን የዚህን ዓለም ጊዜያዊነት ተረድተን ዘላለማዊ ለሆነው መንግሥት እንድንዘጋጅ ነው። እኛ እንደ ተስፋ ቃሉ ጽድቅ የሚኖርባትን አዲስ ሰማይና አዲስ ምድር እንጠብቃለን። ይህች አዲሲቱ ዓለም ከኃጢአት፣ ከለቅሶና ከሞት ነፃ የሆነችና የእግዚአብሔር ክብር ለዘላለም የሚገለጥባት ናት። ስለዚህ ትኩረታችን ሊጠፋ በሚችለው ምድራዊ ሀብት ላይ ሳይሆን፣ ሊመጣ ባለውና ጽድቅ በነገሠበት ሰማያዊው ተስፋ ላይ ሊሆን ይገባል።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

“አንድ ቀን እንደ ሺህ ዓመት ነው” የሚለው ቃል ስለ እግዚአብሔር ዘላለማዊነትና ስለ እኛ የጊዜ አረዳድ ምን ያስተምረናል?

እግዚአብሔር ለምን የጌታን መምጣት እንዳዘገየው ቁጥር 9 ምን ይላል?

“የጌታ ቀን እንደ ሌባ ይመጣል” ሲባል አማኙ ምን ዓይነት ዝግጅት ሊኖረው ይገባል?

“ምድርና በእርሷ ላይ ያሉ ስራዎች ሁሉ ይቃጠላሉ” የሚለው ቃል ለምድራዊ ስኬትና ንብረት ያለንን አመለካከት እንዴት ይለውጠዋል?

የእግዚአብሔርን ቀን “መጠበቅና ማስቸኮል” የሚቻለው እንዴት ነው?

“አዲስ ሰማይና አዲስ ምድር” ሲባል አሁን ያለው ዓለም ፈጽሞ ይጠፋል ወይስ ይታደሳል?

እግዚአብሔር “ማንም እንዳይጠፋ” መፈለጉ ስለ ባህርዩ ምን ይነግረናል?

በዚያ ቀን “ሰማያት ቢታላቅ ድምጽ ያልፋሉ” የሚለው አገላለጽ ስለ ፍጥረተ-ዓለሙ ፍጻሜ ምን ይጠቁማል?

ጽድቅ የሚኖርባት ዓለም ናፍቆት ዛሬ በምንሰራው ስራ ላይ ምን ዓይነት ተጽዕኖ ይኖረዋል?
የጌታን ትዕግሥት እንደ “መዳን” መቁጠር ያለብን ለምንድነው?

ትጋት፣ የጳውሎስ መልእክታትና የመጨረሻ ምርቃ (3:14-18)

ምልክታ እና ትርጓሜ

የጌታን ዳግም ምጽዓትና አዲሲቱን ሰማይና ምድር የምንጠባበቅ አማኞች በመሆናችን፣ በዚያ ታላቅ ቀን በእርሱ ፊት ያለ ነውርና ያለ ነቀፋ በሰላም እንድንገኝ በትጋት ልንሠራ ይገባል። ይህ ትጋት እንዲሁ በሥጋዊ ጥረት የሚመጣ ሳይሆን ከእግዚአብሔር ጋር ባለን የሰላም ግንኙነት የሚገለጥ ነው። ልክ እንደ ሙሽራ ለሰርጓ ቀን ራሷን እጅግ በጣም በጥንቃቄ እንደምታዘጋጅና ልብሷ ላይ አንዳች እድፍ እንዳይኖር እንደምትጠነቀቅ ሁሉ፣ እኛም በቅድስና ሕይወት በመመላለስ ልባችንን ዘወትር ልንጠብቅ ይገባል። የእግዚአብሔር ትዕግሥት ለእኛ መዳን እንደሆነ ማሰቡም በመንፈሳዊ ጉዟችን ተስፋ ሳንቆርጥ እንድንቀጥል ብርታት ይሆነናል።

ሐዋርያው ጴጥሮስ የጌታን ቃል ሲያብራራ የተወደደው ወንድማችን ጳውሎስም እንደ ተሰጠው ጥበብ መጠን ለቤተክርስቲያን መጻፉን በማንሳት ምስክርነቱን ያጽናል። በጳውሎስ መልእክታት ውስጥ ለመረዳት የሚያስቸግሩ አንዳንድ ጥልቅ ነገሮች ቢኖሩም፣ ያልተማሩና ያልጸኑ ሰዎች ግን እንደ ሌሎቹ መጻሕፍት ሁሉ እነዚህንም ለገዛ ጥፋታቸው ያጣምሟቸዋል። ይህ ትልቅ ማስጠንቀቂያ ነው፤ የእግዚአብሔርን ቃል እንደፈለግን ልንተረጉመው ሳይሆን ቃሉ እኛን እንዲተረጉመንና እንዲቀርጸን ልንፈቅድለት ይገባል። የመጽሐፍ ቅዱስን እውነት ለራሳችን ምኞት እንዲመች አድርገን የምንመዝነው ከሆነ ከመንገዱ የመውጣት አደጋ ስላለው በታላቅ ጥንቃቄና በመንፈስ ቅዱስ መሪነት ልንመረምረው ይገባል።

በመጨረሻም ሐዋርያው ይህንን ሁሉ አስቀድመን ስለምናውቅ በዓመጸኞች ስህተት ተስበን ከራሳችን ጽናት እንዳንወድቅ እንድንጠነቀቅ አደራ ይለናል። ውድቀትን ለመከላከል የሚረዳው ዋነኛው መፍትሔ ደግሞ በጌታችንና በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና እውቀት ማደግ ነው። አንድ ተክል ማደጉን ካቆመ መድረቅ እንደሚጀምር ሁሉ፣ ክርስቲያንም በመንፈሳዊ ሕይወቱ የማያቋርጥ እድገት ሊኖረው ይገባል። ይህ እድገት ከጌታ ጋር ያለንን ቅርበት የሚጨምርና ከሐሰት ትምህርት ማዕበል የሚጠብቀን ብቸኛ ጋሻ ነው። ለእርሱ አሁንም እስከ ዘላለምም ድረስ ከብር ይሁን፤ አሜን።

ተግባራዊ የውይይት ጥያቄዎች

“ያለ እርከስትና ያለ ነቀፋ” ሆኖ መገኘት ለአማኝ የሚቻለው እንዴት ነው?

ጴጥሮስ የጳውሎስን መልእክታት እንደ “መጽሐፍ” መጥራቱ ስለ አዲስ ኪዳን ቀኖና ምን ያስተምረናል?

መጽሐፍ ቅዱስን “ማጣምም” የሚለው ቃል ምንን ያመለክታል?

በክርስቶስ “ጸጋ” እና “እውቀት” ማደግ ተለያይተው ሊታዩ ይችላሉን?

ጴጥሮስ አማኞችን “አስቀድማችሁ አውቃችሁ ተጠበቁ” ማለቱ ለምን አስፈለገ?

የዚህ መልእክት የመጨረሻ ቃል (አሜን) ከመልእክቱ አጠቃላይ መንፈስ ጋር እንዴት ይስማማል?

“ያልጸኑ ሰዎች” መጽሐፍ ቅዱስን ለምን ለጥፋታቸው ያጣምሙታል?

ጴጥሮስ ለጳውሎስ “የተሰጠው ጥበብ” ብሎ መጥራቱ ስለ ሐዋርያዊ ትህትና ምን ይነግረናል?

“ጸጋና እውቀት” እንዴት መንታ መንፈሳዊ ክንፎች ሊሆኑ ይችላሉ?

በ2ኛ ጴጥሮስ ጥናትዎ ውስጥ ሕይወትዎን የለወጠው ዋነኛው ነጥብ የትኛው ነው?

በእውነት ጸንቶ የመቆም ጥሪ

ሐዋርያው ጴጥሮስ በዚህ ጥናት ውስጥ ያሳየን ትልቁ እውነት ክርስትና ዝም ብሎ መረጃ ማከማቸት ሳይሆን መለኮታዊ ባሕርይን የመካፈል ጉዞ መሆኑን ነው። በዚህ መጽሐፍ ገጾች መካከል ስናልፍ እግዚአብሔር ለሕይወትና እግዚአብሔርን ለመምሰል የሚያስፈልገንን ነገር ሁሉ አስቀድሞ እንደሰጠን ተመልክተናል። ልክ አንድ ታታሪ ገበሬ ዘሩን ዘርቶ ፍሬውን ለማየት ዝናቡንና ወቅቱን በትዕግሥት እንደሚጠብቅ ሁሉ፣ እኛም በእምነታችን ላይ በነፃነትና እውቀትን እየጨመርን ጌታችን በክብር እስኪመጣ ድረስ በትጋት ልንጠባበቅ ይገባል።

የሐሰት ትምህርቶችና የዘመኑ ዘባኞች ከእውነት መንገድ ሊያስወጡን ቢሞክሩም፣ በእጃችን ያለው የጸና የትንቢት ቃል እንደ ብርሃን ሊመራን የታመነ ነው። ቃሉን ማወቅ ብቻ ሳይሆን በቃሉ ውስጥ መኖር ከዓለም ርኩሰት የምናመልጥበት ብቸኛው መንገድ ነው። ጴጥሮስ በመጨረሻው ዘመን ስላለው መከራና ፍርድ ሲነግረን እንድንፈራ ሳይሆን፣ በቅድስናና እግዚአብሔርን በመምሰል እንድንዘጋጅ ለማበረታታት መሆኑን ልብ ልንለው ይገባል።

የዚህ ጥናት መጠናቀቅ የመንፈሳዊ እድገታችሁ አዲስ ምዕራፍ መጀመሪያ እንዲሆንልን ምኞታችን ነው። በጌታችን በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና እውቀት ማድጋችሁን ፈጽሞ አታቋርጡ፤ ምክንያቱም ሕይወት ያለው ነገር ሁሉ ዘወትር ያድጋልና። ጌታ በድንገት በሚመጣበት ጊዜ ያለ ነውርና ያለ ነቀፋ ሆናችሁ እንድትገኙ የእግዚአብሔር ሰላም፣ ጥበቃና መለኮታዊ ኃይል አይለያችሁ። ጸጋው ይብዛላችሁ።

ይህንን ጥናት ደጋግመው በመከለስና ሌሎች 'የሕይወት እንጀራ አገልግሎት' የሚያዘጋጃቸውን የጥናት መምሪያዎች በመጠቀም በመንፈሳዊ እውቀትዎ ይደጉ።

Website: <https://ethiopiansite.com/>

Telegram: https://t.me/YehiwotEnjera_Official

Facebook: <facebook.com/YehiwotEnjera>

Youtube: <https://www.youtube.com/@yehiwotEnjera>

Email: tsegaewnet@gmail.com

የ2ኛ ጴጥሮስ መልእክት ጥናት፡ የእውነትና የጽናት መመሪያ

በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ሐዋርያው ጴጥሮስ ከሞት በፊት ያስተላለፈውን ታላቅ አደራ እናገኛለን። ዓለም በሐሰት ትምህርትና በሥጋ ምኞት በምትናወጥበት በዚህ ዘመን፤ አማኞች በእውነት ጸንተው እንዲቆሙ ይህ ጥናት እንደ ብርሃን ያገለግላል። ከመለኮታዊ ባሕርይ ተካፋይ መሆን የምንችልባቸውን የከበሩ ተስፋዎች እና በጌታ ጸጋ የምናድግበትን የመንፈሳዊ እድገት መሰላል በዝርዝር ያብራራል።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በድንገት በሚመጣበት ጊዜ ያለ ነውርና ያለ ነቀፋ ሆኖ ለመገኘት ለሚፈልግ ማንኛውም ክርስቲያን ይህ ጥናት እጅግ አስፈላጊ ነው። የቃሉን እውነት በማጥናትና ራስን በቅድስና በማዘጋጀት የጽድቅ መንገዳችሁን እንድታጸኑ ይረዳችኋል። እውነተኛ ለውጥ የሚጀምረው እግዚአብሔርን በማወቅ ነውና በዚህ ጉዞ ውስጥ በመሳተፋችሁ ትባረካላችሁ።

ለግል ጥናት፣ ለቡድን ውይይት ወይም ለቤተክርስቲያን ትምህርት እንዲያመች ተደርጎ የተዘጋጀው ይህ መጽሐፍ፤ እያንዳንዱ አማኝ በመንፈሳዊ ብስለት እንዲያድግና የዘመኑን ፈተና እንዲያሸንፍ ታላቅ አቅም ይሆነዋል። በታሪክ በሥነ-መለኮትና በሕይወት ተሞክሮ የበለጸገው ይህ ትምህርት ወደ ዘላለማዊው የእግዚአብሔር መንግሥት ለምናደርገው ጉዞ የታመነ ስንቅ ነው።

ያማኙን

ሌሎች የጥናት መምሪያዎችን ለማግኘት የሚፈልጉ ከሆነ ጥያቄዎን ያድርሱን። እንዲሁም ስለዚህ ጥናት ያለዎትን አስተያየት፣ ጥያቄ ወይም ምስክርነት መስማት እንሻለን። የእርስዎ መልዕክት ለእኛ ትልቅ ብርታት ነው።

 Website: <https://ethiopiansite.com/>

 Telegram: https://t.me/YehiwotEnjera_Official

 Facebook: <facebook.com/YehiwotEnjera>

 Youtube: <https://www.youtube.com/@yehiwotEnjera>

 Email: tsegaewnet@gmail.com

